

413 Žije! Kristus povstal z hrobu

transpozice -6

1. Ži - je! Kris-tus po-vstal z hro - bu, ži - je me - zi ná - mi

zno - vu! an - děl že-nám zvě-sto - val. Vy - šel z hro - bu

o - sla - ve - ný, viz - te ká - men od - va -

le - ný, v prav - dě Kris-tus z mrtvých vstal, v prav - dě

Kris-tus z mrtvých vstal. A - le - lu - ja.

2. Žije! Jan i Petr svědčí,
když tam v prázdném hrobě klečí,
z něhož povstal třetí den.
Nadarmo jej umučili,
stráže k hrobu postavili.
[: Vstal a vládne věkům všem. :] Aleluja.
3. Žije! jásá Magdalena,
když se setká potěšena
se vzkříšeným Ježíšem.
Kdo svou vinu pláčem smyje,
znovu se svým Pánem žije,
[: nad smrtí je vítězem. :] Aleluja.
4. Žije! žasnou učedníci
s ním do Emauz putující,
když jim chleba rozlámali.
Oči se jim otevřely,
bratřím hned tu zprávu sdělí:
[: Ježíš v skutku z mrtvých vstal! :] Aleluja.
5. Žije! apoštolé věří,
když jim od zamčených dveří
známý hlas dí: Pokoj vám!
Tomáš padá na kolena,
pochybnost je rozptýlena:
[: Věřím, žes můj Bůh a Pán! :] Aleluja.
6. Žije, vzkříšen Boží mocí!
Slavná píseň velké noci
rozjásat chce celý svět.
Smrt je navždy překonána,
chvalme vzkříšeného Pána
[: až na věky věků všech. :] Aleluja.

2. Ži - je! Jan i Pe - tr svěd - čí, když tam v prázdném hro - bě

kle - čí, z ně - hož povstal tře - tí den. Na - dar - mo jej

u - mu - čí - li, strá - že k hro - bu po - sta -

vi - li. Vstal a vlád - ne vě - kům všem, Vstal a

vlád - ne vě - kům všem. A - le - lu - ja.

3. Ži - je! já - sá Ma-gda - le - na, když se set - ká po - tě -

še - na se vzkří - še - ným Je - ží - šem. Kdo svou

vi - nu plá - čem smy - je, zno - vu se svým

Pá - nem ži - je, nad smr - tí je ví - tě - zem,

nad smr - tí je ví - tě - zem. A - le - lu - - ja.

4. Ži - je! žas-nou u - čed - ní - ci s ním do E-mauz pu - tu -

jí - cí, když jim chle-ba ro - zlá - mal. O - či se jim

o - te - vře - ly, bra - třím hned tu zprá - vu

sdě - lí: Je - žíš vsku-tku z mrtvých vstal! Je - žíš

vsku-tku z mrtvých vstal! A - le - lu - - ja.

5. Ži - je! a - po - što - lé vě - ří, když jim od zam - če - ných

dve - ří zná - můy hlas dí: Po - koj vám! To - máš pa - dá

na ko - le - na, po - chyb - nost je roz - ptý -

le - na: Vě - řím, žeš můj Bůh a Pán! Vě - řím,

žeš můj Bůh a Pán! A - le - lu - - ja.

6. Ži - je, vzkříšen Bo - ží mo - cí! Slav - ná pí - seň vel - ké

no - ci roz - já - sat chce ce - lý svět. Smrt je

na - vždy pře - ko - ná - na, chval - me vzkří - še -

né - ho Pá - na až na vě - ky vě - ků všech,

až na vě - ky vě - ků všech. A - le - lu - ja.